

נתתי לך את הדף הזה כדי להסביר מהי האשמת הקורבן

במציאות של היום כשאישה או גבר מותקפים מינית, אנחנו כחברה, מאשימים אותם במקום את התוקף. כולנו רוצים להאמין, שאם רק נתלבש בצורה מסוימת, או נתנהג בצורה מסוימת לא נותקף מינית – או שאם נערות ונשים "ישמרו על עצמן" הן לא יוטרדו מינית או יאנסו.

אנחנו לא שמים לב שאנחנו דורשים מנערות ונשים למנוע את האונס של עצמן באמצעות לבוש / הסתגרות בבית / התנהגות מסוימת – במקום לחנך נערים וגברים לא להטרד מינית ולא לאנסו.

לצערנו שום לבוש או התנהגות לא מונעים הטרדה מינית ואונס. גם נשים שמתלבשות צנוע מוטרדות ונאנסות (למשל בחברה החרדית). גם בחברות מסורתיות בהן נשים נדרשות להיות סגורות בביתן הן מוטרדות ונאנסות. גם נשים נחבאות אל הכלים מוטרדות ונאנסות.

בחברה שמאשימה את האישה באונס שקרה לה, נערות ונשים (וגם נערים וגברים) פוחדות ומתביישות להתלונן והפושעים לא נענשים וממשיכים להטרד ולאנסו נערות ונשים נוספות.

אל תאשימו נערות ונשים במה שקרה להן. תקשיבו. תאמינו. תנו תמיכה. עצרו לנו לשנות את המציאות

הזה, מר כהן?

מר כהן: בערך ב-23:00.

שוטר: היית בחוץ בשעה 23:00? מה עשית?

מר כהן: סתם הסתובבתי.

שוטר: הסתובבת? אתה יודע שמסוכן להיות

בחוץ בשעה כל כך מאוחרת. לא היית מודע

לכך שיכולת להישדד?

מר כהן: לא חשבתי על זה.

שוטר: מה לבשת באותו זמן, מר כהן?

מר כהן: בוא נראה. חליפה. כן, חליפה.

שוטר: חליפה יקרה?

מר כהן: אממ – כן.

שוטר: במילים אחרות מר כהן, הסתובבת

ברחוב מאוחר בלילה בחליפה שפשוט

פרסמה את העובדה שאתה יכול להוות

מטרה טובה לכסף קל, הלא כן? כלומר,

אלמלא ידענו טוב יותר, מר כהן, אולי אפילו

היינו חושבים שרצית שזה יקרה, לא?

מר כהן: תראה, לא נוכל פשוט לדבר על עברו

של האדם שעשה לי את זה?

שוטר: אני חושש שלא, מר כהן. לא היית

רוצה להפר את הזכויות שלו, נכון?

("האונס של מר סמית" מאת קוני ק. בורקנהגן. תרגמה: אביטל

פלדמן)

חפשו אותנו
בפייסבוק
אחת מתוך
אחת

שמעתי את מה שאמרת ורציתי להגיז לך ש...

אם החברה שלנו הייתה מתייחסת
למישהו שנשדד כמו שהיא
מתייחסת למישהי שנאנסה

שוטר: מר כהן, נשדדת באיומי אקדח

בפינת יפו והארבעה?

מר כהן: כן.

שוטר: האם נאבקת בשודד?

מר כהן: לא.

שוטר: למה לא?

מר כהן: הוא היה חמוש.

שוטר: אז קיבלת החלטה מודעת להיענות

לדרישותיו מאשר להתנגד?

מר כהן: כן.

שוטר: האם צרחת? צעקת בקול רם?

מר כהן: לא, פחדתי.

שוטר: הבנתי. האם נשדדת באיומי אקדח

בעבר?

מר כהן: לא.

שוטר: האם אי פעם מסרת כסף?

מר כהן: כן, כמובן –

שוטר: ועשית זאת מרצון?

מר כהן: לאן אתה חותר?

שוטר: ובכן, בוא נאמר ככה, מר כהן. מסרת

כסף בעבר – למעשה, יש לך שם של נותן.

איך נוכל לדעת בוודאות שלא תכננת

שיילקח ממך כסף בכוח?

מר כהן: תקשיב, אם הייתי רוצה –

שוטר: לא משנה. באיזו שעה התרחש השוד